

Koloběh Vod

Trollech

Plujeme tiše,
kam, nikdo neví.
Z neznámé říše
zpíváme zpěvy.

Ze hlubin země, z tajemných skrýší
tryskáme vzhůru v půlnoční tiši.
Přes strmé břehy, kol skal a lesů
letíme prudce v divokém plesu.

Lesy se chvějí
pod naším skokem.
V šíleném reji
letíme tokem.

V krajině rovné, v klidu a míru
hltáme pěny divokých vírů.
Sonáty svojí andante hráme,
na vlnách svých je ukolébáme.

Dech širých plání
vášně nám hasí.
Do vod se sklání
bohaté klasy.

V jezeru tichém šeptáme s břehy.
Zjasněné nebem, plny jsme něhy.
Noci když jasné lehnou si v kraji,
stříbrné hvězdy s námi si hrají.

Touha však stará
po dávné pýše
v srdci nám hárá,
žene nás výše.

Neznámé ruce v oběť nás berou,
přitisknou k sobě na hrud' svou šerou.
Mračný náš koráb vichřice ženou,
ztemněla přída šedivou pěnou.

Letíme prudce
zvířeným nebem,
sraženy v pútce
ohnivým hřebem.

V rachotu hromů, skuhrání bouří
padáme dolů ve mračen kouři.
V tisíci slzách stříkáme kolem,
zničeny pádem, zlomeny bolem.

Šedivým hávem
skryje nás země.
V objetí tmavém
tiskne nás jemně.

V půlnocích šerých, ve tmavém koutku
čekáme dotek čarovných proutků.

Čekání zvolna v spánek se mění,
o taji sníme znovuzrození.